

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultura

Anul X, Nr. 461

Vineri 7 martie 1953

4 pagini 25 bani

8 MARTIE zi de sărbătoare

In fiecare an, la 8 Martie, popoarele lumii sărbătoresc Ziua Internațională a femeii. În fiecare an, în această zi de primăvară, femeile de pretutindeni, indiferent de concepțiile lor religioase, de convingerile politice, gradul de cultură, își unesc și mai puternic rîndurile în luptă ca să ducă pe plan mondial pentru asigurarea păcii în lume, pentru bunăstarea și fericirea căminelor.

Și cînd, împreună cu ele, în fiecare an la 8 Martie răscoim filele istoriei, adînci sentimente de mîndrie, admirație și respect ne cuprind în fețe minunate și valorosului lor aport la înfăptuirea idealurilor omînitii progresiste. Cu fiecare pagină, trac rînd pe rînd în fețe noastre eroine ca Zola Kosmodemianskaia, Danielle Cassanova, Olga Bancic, Liubov Sevlova, Elhel Rosenberg, Hala Lihtiz, alături de multe mii de anonime care au luptat și au murit pe baricade, în tranșee sau pe cîmpul de execuție, pentru pacea și libertatea popoarelor.

Dacă astăzi peste 950 de milioane de oameni eliberezi pentru folosirea de exploatarea capitalistă se întrec în furtarea unei vieți fericite și prospere în patriile lor, și dacă astăzi milioane de oameni din Asia și Africa, scuturînd jugul robiei coloniale în țările lor, pot să speră într-un trai mai bun — acestea se datorează fără îndoială și luptei pline de sacrificii duse de femei.

Puternica Federație Democrată Internațională a Femeilor, care numără peste 200 milioane de membre din mai mult de 80 de țări, are mari merite în atragerea femeilor la toate acțiunile prin care sînt condamnate sau zădărnice planurile războinice și sprijinite propunerile de pace. Cel de al IV-lea Congres al F.D.I.F., care se va desfășura nu peste mult la Viena, va fi în acest sens un bun prilej de confirmare a forței și prestigiului de care se bucură F.D.I.F. în rîndul femeilor și al tuturor oamenilor cinstiți din lume.

Ziua de 8 Martie se sărbătorește în patria noastră în condițiile unui puternic avînt economic și cultural.

Eliberarea din situația umilitoare în care au fost ținute de secole, femeile din Republica Populară Romînă, reprezentînd mai mult de jumătate din populația țării, au luat parte activă la toate realizările obținute de poporul nostru în drumul său spre socialism. Punînd în slujba patriei toată capacitatea lor de muncă, toată energia lor creatoare, femeile din R.P.R. lucrează cu avînt în uzine și fabrici, pe ogora și pe șantiere, în școli sau în laboratoare, fiind pînde minunate de pricepere și devotament. Ilustrativ pentru încrederea în capacitatea lor de a rezolva chiar și cele mai grele probleme este faptul că în recentele alegeri pentru staturile populare cetățenii au votat nu mai puțin de 35.082 femei.

Deosebit de însemnat este aportul învățătoarelor, profesoarelor și educatoarelor la opera de construire a societății noastre, cu atât mai mult cu cît activitatea lor este închinată educației și instruirii linareului, deci se lasă direct de formarea omului nou. Cu grijă unor adevărate mame, ele aducă tînăra generație în spiritul dragostei de muncă, al respectului față de avutul obiectiv și față de munca altora, cultivă cu răbdare în sufletele școlenilor dorința de a deveni cît mai folositori societății. Eforturile învățătoarelor și profesoarelor din țara noastră se îndreaptă în permanentă și înspre creșterea unor copii însușiți de dragoste fierbinte pentru patria socialistă, de admirație față de trecutul eroic al poporului nostru muncitor, de sentimentul preluării marilor lui cuceriri revoluționare, al înțelegerii cu oamenii muncii aparținînd naționalităților conlocuitoare din R.P.R. și cu loji cei ce născușc din lumea întregă.

Tînere sau virilnice, slăpînice de aceeași arzătoare dorință de a contribui la înflorirea patriei, învățătoarele și profesorele stau în primele rînduri ale celor ce luptă pentru culturalizarea maselor de oameni ai muncii din țara noastră. Și lor le sînt recunoscători mii de foști anababei care acum se descurcă lesne în cărți, și nenumărații tînari muncitori care au aliat din conținutul ținute de aceste femei explicațiile științifice ale altor fenomene din natură și au fost ajutați să scape de mentalitățile învechite. Le sînt recunoscători colectivizii fiindcă și ele i-au îndrumat să aleagă calea ce duce spre belșug și fericire, calea colectivizării.

Guvernul și partidul nostru, cunoscînd munca învățătoarelor și profesoarelor, au acordat în repetate rînduri înalte distincții celor mai devotate și mai merituose dintre ele, astfel încît astăzi aproape 1000 de femei care lucrează în învățămînt sînt decorați cu alte cîteva sute poartă titlul de „învățătoare fruntesă”, „profesor fruntesă”, „învățătoare emerită”, „profesor emerit”.

Conferința națională a femeilor ce se deschide acum, la 8 Martie, constituie pentru femeile din țara noastră un minunat prilej de lucrare în revistă a preloaselor lor realizări închinată din toată inima patriei și păcii în lume, un prilej de analiză și noiilor sarcini ce le stau în față. Sîntem încredințați că și de aici înainte învățătoarele, profesorele și educatoarele din Republica Populară Romînă, împreună cu tovarășele lor din uzine și fabrici, de pe ogora și din laboratoare își vor ține angajamentele și vor arăta, prin fapta, dragostea lor adîncă pentru patria socialistă și pentru poporul nostru harnic, atașamentul față de partidul clasei muncitoare și adăziunea lor totală la lupta omînitii progresiste împotriva ajițătorilor la un nou război mondial.

Pentru ziua de 8 Martie, cercul de mîini îndemnatice de la Palatul pionierilor din București a lucrat diferite obiecte spre a fi oferite profesorilor, instructorilor de pionieri, mamei, surorilor. În clasa: Elevele Boriceanu Maria și Isor Viorica, din clasa a VII-a a școlii speciale nr. 4, lucrînd casele din lemn sculptat.

Femei cu care ne mîndrim

Învățătoarele din Șoldanu

Cînd am ajuns în comuna Șoldanu era ora prînzului. Copiii își purtau gălăgioși ghiordanțele, încrucișîndu-se unii în drumul spre casă, alții spre școală. Un vînt aspru mușca lacom din obraji imbujorați.

„Daruri pregătesc toate clasele. Se organizează și o serbare. Febra pregătirilor a cuprins nu numai pe școlari, ci și pe învățătoarele lor. Constanța Dragomir, profesoară de științe naturale, de curînd decorată, a fost aleasă în unanimitate deputată în sîntul popular comunal, a carui vicepreședinta era și pînă acum. Cu puțin înainte fusese aleasă președinta comisiei de femei pe comună. Vorbind despre munca pe care o duc învățătoarele și profesorele în rîndul femeilor din comună, tov. Dragomir ne spune că nu există probleme, începînd cu cele educative și sfîrșind cu cele gospodărești și cetățenești, pe care colegele ei să nu le fi discutat cu sîtențele fie la cîmin, fie la școală, fie acasă.

Președintele sfatului popular ne spune că nu există acțiune culturală sau socială la care să nu participe Constanța Dragomir. Și alte învățătoare din comună aduc o contribuție importantă la munca obștească. De pildă, Ioana Văsiș, Rodica Caianu și M. Micu, învățătoare tinere, sînt adevărate animatoare ale activității artistice de la cîminul cultural.

Învățătoarele din Șoldanu și-au lăsat nu de mult un angajament. Școala a fost vizitată nu de mult de către inspectorii secției de învățămînt a raionului Oltenița. În procesele-verbale întocmite de aceștia se vorbește cu multă căldură și despre munca de la clasă a învățătoarelor de aci.

Am plecat de la școală cu imaginea învățătoarelor care poartă cu cinste și devotament făclia culturii în comuna de pe Argeș. La plecare, vîntul se domolise. Copiii alergau veseli, iar în obraji se ogîndea același roșu aprins. Culoarea sănătății, a bucuriei și viitorului lor luminos.

C. RADOI

Activista

Plină de vioiciune, prezentă la toate acțiunile întreprinse pe linie școlară, exigentă față de ea însăși și față de colectivul cu care lucrează, dar apropiată de oameni, învățătoarea Uta Alexiu, directoarea școlii elementare de 7 ani nr. 16 din Galați, este bine cunoscută de cadrele didactice din oraș. În urmă cu apro-

pe patru ani, ele au ales-o președintă a comitetului sindical orășnesc, funcție pe care o îndeplinește și astăzi cu mult devotament. Învățătoări și profesori din Galați o stimează și o apreciază pentru grija sa atenă față de nevoile lor, pentru activitatea sa rodnică și pentru sufletul pe care îl pune în orice muncă. Președinta sîndișcîntului a cunoscut însă și vremurile grele — vremurile regimului burghoz-moșieresc. Fîcă a unui tîran sărăc, în 1932, cînd a absolvit școala normală, n-a putut căpăta post în învățămînt.

„Abia mult mai tîrziu, ne spunea tovarăsa Alexiu, după mult efort am reușit să obțin numărul suplimentar, deși eram învățătoare cu diplomă. În realitate aceasta mi-a costat mai mult de cît să fiu învățătoare în școală. În fiecare an, după ce am fost numită în altă parte, m-am dus să lucrez în alt am fost mutată în patru localități”.

Eliberarea țării noastre de deșăbăz căi luminoase pentru activitatea ei viitoare și a chemat-o la o viață nouă. Învățătoarea Uta Alexiu și-a pus toate forțele în slujba instruirii și educării fiilor oamenilor muncii însușiți spirit nou. Ea a intrat în partid pentru a fi în primele rînduri ale celor ce luptă pentru construirea unei vieți mai bune.

Prin munca sa neobosită, tovarăsa Uta Alexiu contribuie, alături de toate femeile din patria noastră, la construirea societății noi și la întărirea păcii între popoare.

C. MINCA

Al cui e meritul

Dacă o întrebăm pe tovarăsa Valentină Georgescu despre muncă, ea ei la gîlă a seției de învățămînt a raionului 1 Mai din București, aflat îndată cum au izbucnit lucrările cartierului Proletarul să ridice o școală nouă, cum au rezolvat cadrele didactice de la școala nr. 30 problema disciplinei, cum lucrează cabinetul pedagogic raional sau care este activitatea artistică a pedagogilor.

În cluda modului impersonal al relatării, în cluda sublinierilor repetate că „asta e a realizare a oamenilor din cartier, a directorilor de școli”, înțelegi însă că peste tot femeia care povestește nu numai că fusese de față, dar luase chiar o parte foarte însemnată la treabă. Fără îndoială, tovarăsa Valentină Georgescu are dreptate. Meritul realizării din școlile raionului este al fiecăruia dintre cei care au muncit acolo — oi pedagogilor, al părinților, al cetățenilor. Dar meritul este și al ei. În fiecare realizare își are și tovarăsa Georgescu — și încă cu prisosință — partea ei.

Îndrumătoare a oamenilor, sîntătoare, participativă activă la rezolvarea tuturor problemelor comuniste Valentină Georgescu, femeia mardesă cu părul sur și față tînăra, este una din sutele de mii de femei cu care ne mîndrim.

V. SAPUNA

Hărnicie

In fiecare după-amiază, în terminarea lucrului, o vezi cu cărțile sub braț, îndreptîndu-se grăbită spre școală. În clasă o găsești de obicei în bancă și, de cele mai multe ori, culundată în studiu. Are 23 de ani și o nestăvillă dorință de a învăța, de a cunoaște. Este muncitoare Viorica Ungureanu de la Fabrica de coniectii „Gh. Gheorghiu-Dej”.

Am găsit-o în clasă, dezlegînd, cu răbdare-l caracteristică probleme complicate de trigonometrie.

Nu vă mirați. Muncitoarea Viorica Ungureanu este acum în clasa a X-a și se numără printre cele mai bune eleve ale școlii medii serale pentru tineretul muncitoresc de pe lingă întreprinderea F. C. Gheorghiu-Dej din București.

Hărnică și perseverentă, a fost mereu un exemplu pozitiv pentru colegii săi de clasă avînd întotdeauna cele mai bune note și cea mai bună frecvență la cursuri. Profesori și elevi, deopotrivă, o apreciază și o stimează pentru seriozitatea cu care învață.

„Imi este dragă școala — ne-a declarat — imi sînt dragi cărțile și

cartele mele, în tovarășia cărora imi petrec o bună parte din timpul liber. Oare as putea să răspîdesc grija partidului nostru pentru mine și pentru alții ca mine altfel decît pregătîndu-mi temeinic lecțiile și muncind cu conștiinciozitate în fabrică?”

O asemenea tovarășă face înfrădețăr cîstele fabricii și școlii care au crescut-o, care au format-o pentru viață. Iar noi, în această zi de sărbătoare a femeilor, o felicităm cu toată căldura pentru meritele sale la carte și în activitatea profesională.

VAL. MURA

Cu ocazia zilei de 8 MARTIE urăm tovarășelor noastre învățătoare, profesore și educatoare noi succese în muncă

LA ÎNCEPUT DE TRIMESTRU

Trecut de linia brazilor, mergînd în urcus, drumul se oprește pentru o clipă. În fața lui se-nalță ultimul pisc. Pu-terile lui sînt mai puțin acum ca la început, iar drumul începe să fie mai anevoios. Dar vraja piscului — abia bănuit dincolo de nori — îl atrage, dîndu-i puteri noi. Porneste la drum mai hotărît, mai plin de elan...

Pedagogul poate fi asemuit drumului. Dar el răspunde nu numai de sine, ci și de soarta celor care-l conduc: pe drum, elevii. Întrebarea legitimă pe care el și-o pune în momentul cînd se află în fața ultimei etape este aceasta: ce trebuie să fac de aci înainte pentru a-i putea duce pe toți cei ce mi-au fost încredințați pînă sus, la capătul drumului?

Nu vom încerca să dăm soluții aci. Fiecare drum își are caracteristicile sale: diferite sînt și trăsăturile proprii fiecărui colectiv sau fiecărui elev. Există însă în această diversitate unele trăsături comune care fac posibilă o orientare de ansamblu.

O primă grijă a profesorului la acest început al ultimului trimestru trebuie să fie revizuirea planului său de muncă. Se știe că unii profesori se află în avans cu predarea

materiei. Este bine ca în asemenea împrejurări ei să nu prelungească excesiv predarea ultimelor capitole din materie (așa cum se întâmplă uneori), ci să completeze planul cu acele teme sau aplicații care pot contribui la consolidarea cunoștințelor mai slab însușite în cursul anului. Pe de altă parte, profesorii rămăși în urmă cu predarea materiei nu trebuie să caute ieșirea din situație prin eliminarea din plan a unor capitole sau probleme, ci prin concentrarea materialului de predat. Nici profesorii care se află cu predarea la curent nu sînt scutiți de examinarea planului. Toți pedagogii deopotrivă au datoria acum să îmbunătățească planul pe baza datelor furnizate de experiența trimestrelor anterioare.

Dar activitatea la clasă în cursul celui de al III-lea trimestru nu se poate rezuma numai la predarea ultimelor capitole din materie. În această etapă, mai mult ca în cele precedente, se pune problema consolidării cunoștințelor sau deprinderilor mai slab însușite de elevi, a umplerii golurilor existente, a eliminării confuziilor. O asemenea acțiune, care presupune timp, nu trebuie în nici un caz amînată pentru perioada recapitulării finale, ci începută imediat. Aceasta presupune-

ne însă cunoașterea aprofundată și, pe cît posibil, exact a situației la învățatură a elevilor.

Sînt cazuri cînd directorii sau profesorii încearcă să aprecieze situația la învățatură și să stabilească măsurile de îndreptare exclusiv pe baza situației statistice. Situația notelor elevilor — exprimată în cifre și procente — constituie, fără îndoială, un ghid important. Totuși, notele nu spun întotdeauna totul, nu ogîndesc întotdeauna în moduri cel mai exact cunoștințele elevilor. Sondajele făcute în ultimul timp — de către unii directori sau inspectori — la diferite școli și clase arată că se menține încă tendința anumitor învățătoari de a accuza cu ușurință note mari, după cum pe alocuri se mai face simțit excesul de parcimonie al unor profesori în acordarea notelor.

Iată un exemplu: situația pe trimestrul al II-lea a unei școli arată că la clasa a VII-a procentul elevilor promovați a crescut față de trimestrul I doar cu 5,89% în timp ce în aceeași perioadă la clasele a V-a și a VI-a creșterea înregistrează un procent de 20%. După aceste date

D. AXENTE

(Continuare în pag. 3)

Tovarăsa Ioana Cosma, sefa secției de învățămînt a raionului I. V. Stalin, rezolvă cu pricepere probleme ridicate de muncă ce i s-a încredințat

DIN ACTIVITATEA ORGANELOR SINDICALE

Stiluri de muncă diferite - rezultate diferite

Două comitete sindicale raionale ale muncitorilor din învățământ (Medgidia și Tulcea) au ținut aproape simultan conferințele pentru analiza activității desfășurate de la alegerea lor și până în prezent.

Cele două analize au scos la iveală două stiluri diferite de muncă și, deci, și rezultate diferite în activitatea de până acum.

Darea de seamă prezentată de comitetul sindical raional din Medgidia s-a limitat la o simplă însușire a sarcinilor și a arătat o serie de realizări și lipsuri. În felul cum au fost relatate acestea se reflectă părerea greșită că realizările aparțin comitetului sindical raional pe câtă vreme lipsurile aparțin doar membrilor sindicelui și nu comitetului sindical raional. Astfel, s-a arătat că asigurarea bazei materiale la majoritatea școlilor din raion este rezultatul acțiunilor comitetului sindical, dar de insuficienta aprovizionare cu combustibil a unor școli, cum este cea din Tirgoșur, sunt vinovate cadrele didactice.

Singurele sarcini despre care comitetul sindical a putut vorbi ca despre sarcinile lui au fost: încercarea cotizațiilor și distribuirea locurilor pentru cură și odihnă.

Darea de seamă a comitetului sindical raional Tulcea a oglindit în adevăr activitatea comitetului și a tuturor organizațiilor sindicale de bază. Ea a prezentat în mod documentat contribuția adusă de organele sindicale în domeniul școlarizării, în îmbunătățirea pregătirii elevilor, la ridicarea nivelului cultural și material și la colectivizarea agriculturii. Astfel, s-a arătat că succesele obținute de școala de 7 ani din Crișan, care a reușit să cuprindă la cursuri toți copiii de vîrstă școlară, se datorează și organizației de bază sindicale care, avînd și surorii conducătorilor celorlalte unități sindicale și orientînd activitatea consiliului pedagogic spre o permanentă colaborare cu părinții elevilor, a contribuit efectiv la obținerea acestui rezultat. La fel, dacă la Chilia Veche mai există copiii necolegizări aceasta se datorează și lipsei de preocupare în acest domeniu a organizațiilor sindicale din școlile respective.

Vorbind despre activitatea culturală, comitetul sindical raional din Medgidia arată că membrii de sindicat și-au îndeplinit sarcinile lor în acest domeniu în cadrul căminelor culturale și al caselor de cultură. În ceea ce privește munca pedagogică de la școlile din raionul Medgidia a fost urmarită și apreciată, aceasta nu s-a mai putut arăta. Comitetul raional sindical s-a ferit să pomenească

mai în măsura în care bogata rețea de activități sindicale va fi o rețea activă. Dar ei, în loc să-i arăte în muncă pe acești activiști, în loc să-i îndrumeze și să-i mobilizeze pentru rezolvarea sarcinilor sindicale, i-au neglijat, le-au subapreciat posibilitățile. Și așa s-a ajuns ca unii membri ai comitetului să rezolve singuri chestiuni mărunte, să dea îndrumări prin adrese scrise și să aștepte rezultatele consemnate în rapoarte.

Comitetul sindical raional Tulcea s-a sprijinit mai mult pe trecut pe un larg activ sindical. Sediințele de comisie s-au ținut regulat, cu participarea aproape a tuturor membrilor, chiar și a celor din cuprinsul raionului. Colectivele de conducere ale organizațiilor sindicale de bază nu au fost nici ele neglijate, fiind permanent îndrumate și controlate.

Măsura în care s-a ținut legătura cu masa membrilor de sindical s-a reflectat și în discuții. Participanții la conferința de la Medgidia au discutat în general, au făcut multe „teorii” chiar și critica au făcut-o în general.

Delegații la conferința de la Tulcea au vorbit despre munca lor, au arătat succesele, au reliefat lipsurile și greutățile și au criticat cu toată energia, concret, greșelile secțiilor raionale în problema premiei și evidențierii și lipsa de energie a comitetului sindical față de activitatea sectară a secției de învățământ și cultură.

Proiectele de rezoluție supuse conferinței din Medgidia și Tulcea marchează și ele diferența de orientare a celor două comitete. Proiectul prezentat conferinței de la Medgidia a avut mai mult caracterul unui înstrucțaj care reamintește organizațiilor de grup sindicale sarcinile lor, în timp ce proiectul prezentat conferinței de la Tulcea a precizat conținutul sarcinilor comitetului pentru îmbunătățirea continuă a muncii.

Prin noua componență a comitetului raional Medgidia s-au creat perspective îmbunătățirii rapide a stilului de muncă al acestuia. Organizarea unui schimb de experiență cu comitetul sindical raional Tulcea va ajuta tovarășii din Medgidia să găsească procedeele cele mai potrivite pentru a obține rezultate bune.

Echipe artistice în concurs

Echipa de teatru a comitetului sindical al muncitorilor din învățământ din Iași a luat ființă în anul 1950. În repertoriul formației au fost incluse la început mici scenete și piese în-un act.

În anul 1953, echipa obține succese deosebite cu piesa în-un act „Nae portarul”, piesă legată de acțiunea de alfabetizare, cu care prezintă 27 de spectacole în cartierele orașului Iași și în comuna Comarna, Voinești, Popricani, Frumusea, Buznești și altele.

Mal tirziu, pedagogii-artisti amatori din orașul Iași pregătesc piesa „Millo director”, cu care obțin mari succese și cu care prezintă de asemenea multe spectacole.

Cu prilejul actualului concurs al C.C. al S.M.I.C., echipa și-a îmbogățit repertoriul cu piesele „Titanic Vals” de Tudor Muștescu și „Dirigintele” de prof. V. Mihnea din Iași. Piesa „Dirigintele” tratează una din problemele cele mai actuale ale școlii noastre, aceea a educației comuniste a elevilor.

La baza regională a concursului artistic organizat de C.C. al S.M.I.C. formația este tratată a pedagogilor din Iași s-a clasificat pe locul I, fiind apreciată ca una din formațiile de amatori care au câștigat multă experiență artistică. În prezent, echipa se pregătește pentru a lupta în concursul realizat în „Ziua învățătorului”.

ION BADICA

Scenă din piesa „Millo director”, interpretată de echipa de teatru a comitetului sindical al muncitorilor din învățământ. În cadrul celui de al IV-lea concurs al maijilor artistice de amatori organizat de C.C.S.

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii Cu privire la învățămîntul de cultură generală fără frecvență

Pentru a da posibilitate unui număr cât mai mare de oameni ai muncii să-și completeze studiile prin învățămîntul de cultură generală fără frecvență, Ministerul Învățămîntului și Culturii a hotărât să se aducă următoarele modificări Regulamentului de organizare și funcționare a învățămîntului de cultură generală fără frecvență:

1. Inscrierile în vederea prezentării la examene se fac în fiecare an școlar pînă la 31 octombrie. În cazuri bine motivate, secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale pot aproba înscrierile și cu cel puțin 30 de zile înaintea fiecărei sesiuni de examene.

2. În cursul unui an școlar sînt trei sesiuni de examene: 2-14 ianuarie, 16 mai și 16 iunie și 1-11 septembrie. În luna din ianuarie se pot da examene la cel mult jumătate din obiectele de studiu prevăzute în planul de învățămînt al unei clase, la alegerea candidaților. În sesiunea mai înaintea examenelor la care candidații nu s-au prezentat în sesiunea ianuarie, la obiectele la care s-a prezentat și nu a promovat, indiferent de numărul lor, sau la toate obiectele de învățămînt ale unei clase, în sesiunea septembrie se pot da examene integrale pe cîntec și cele nepromovate sau la care candidații nu s-au prezentat în sesiunile anterioare. La sfîrșitul acestei sesiuni se încheie situația școlară a fiecărui candidat: promovat, corigent, repetent, retras sau amnat.

Elevii care în sesiunea septembrie nu s-au prezentat la examene la toate obiectele de învățămînt sînt scoși din clasă. Elevii care în sesiunea septembrie dau examene pentru ultima clasă medie (integral sau examene nepromovate) vor începe sesiunea cu 15 zile înaintea începerii examenelor de maturitate.

Elevii care în sesiunea septembrie nu s-au prezentat la examen la toate obiectele de studiu din cauză de boală gravă sau din motive bine justificate pot da examene aminate în presiunea din ianuarie, o dată cu examenele de cerigiență.

Amnarea examenelor se cere de către candidat prin școala medie cu secție fără frecvență. În cel mult 10 zile de la data ultimului examen, și se aprobă de către secția de învățămînt și cultură raională (orașenească).

Corigențele se dau în sesiunea din ianuarie a anului următor. Elevii care în presiunea din ianuarie nu au obținut cel puțin nota minimă de promovare la toate examenele de corigență sau la toate examenele aminate sînt declarați repetenți.

Aminarea examenelor de la un an școlar la altul nu se admite.

3. Admiterea elevilor la examene nu este condiționată de participarea lor la orele de consultații, acestea avînd caracter facultativ. La începutul anului școlar, cu prilejul înscrierilor, candidații care doresc să participe la orele de consultații vor arăta aceasta în cererile lor, precizînd și obiectele la care urmează să dea examene în sesiunea ianuarie, spre a se putea organiza din timp cursurile necesare.

4. Ținînd-seama de faptul că prevederile H.C.M. nr. 1360/1956 s-au aplicat în unele întreprinderi și instituții chiar și în cursul ultimilor luni, Ministerul Învățămîntului și Culturii aprobă în mod excepțional ca în anul școlar 1957/1958 înscrierile să se facă direct la școlile medii cu secție fără frecvență, pînă la 31 martie a.c., pentru următoarele categorii de candidați:

a) salariații care intră în prevederile H.C.M. nr. 1360/1956 și care pînă la data aceasta nu s-au înscris la cursul fără frecvență;

b) cadrele militare și civile care aparțin Ministerului Forțelor Armate, Ministerului Afacerilor Interne și Direcției Generale a Serviciului Muncii;

c) absolvenții școlii medii de cultură generală care au dat examenul de maturitate de două ori în sesiunile iulie și septembrie 1957 fără să promoveze și urmează să repete clasa.

În cazuri bine motivate, secțiile de învățămînt regionale pot aproba și acestor elevi înscrierea cu 30 de zile înaintea fiecărei sesiuni de examene, așa cum se arată și în prezentele instrucțiuni, la punctul 1.

5. Pentru ridicarea calității învățămîntului de cultură generală fără frecvență, se cere tuturor factorilor de răspundere o sporită exigență în organizarea și desfășurarea examenelor. În lumina acestei cerințe, organele de învățămînt de la comitetele executiv ale sfaturilor populare raionale (orașenești) și regionale vor asista la examene în mod organizat, astfel ca nici un centru să nu rămîna nelndrumat. Cu acest prilej se vor încheia procese verbale care să arate condițiile desfășurării examenelor și rezultatele obținute. O copie de pe fiecare proces verbal va fi trimisă la regiune.

În legătură cu examenele de maturitate din acest an se fac următoarele precizări:

a) absolvenții clasei a XI-a ai școlilor și secțiilor seriale pentru tineret muncitoresc (seria 1958);

b) absolvenții clasei a X-a de la

Învățămîntul de cultură generală fără frecvență seria 1958, ultima serie care termină școala medie de cultură generală pe baza programei de zece ani;

c) absolvenții restanțieri din serii mai vechi de la cursurile de zi, seriale și fără frecvență, îndreptînd de cite ori s-au prezentat la examenul de bacalaureat, de absolvire sau de maturitate înainte de anul 1957;

d) absolvenții școlii medii de cultură generală sau al vechiului liceu care în sesiunile iulie și septembrie 1957 s-au prezentat o singură dată la examenul de maturitate și nu au promovat au dreptul să mai dea o singură dată acest examen, fără să repete clasa;

e) absolvenții care nu s-au prezentat în sesiunile iulie și septembrie 1957 la examenul de maturitate au dreptul să se prezinte de două ori în sesiunile anului școlar 1957/1958.

Se precizează că elevii școlilor medii de zi care în anul școlar 1957/1958 vor promova clasa a X-a vor face și clasa a XI-a și numai după aceea se vor putea prezenta la examenul de maturitate din anul școlar 1958/1959.

Examenul de maturitate din sesiunile iulie și septembrie 1958 se vor organiza și desfășura în condițiile stabilite pentru anul școlar trecut.

Pregătirea elevilor pentru examene se face potrivit îndrumărilor Ministerului Învățămîntului și Culturii publicate în „Gazeta Învățămîntului” nr. 458 din 14 februarie a.c.

Informație

Ministerul Învățămîntului și Culturii face cunoscut cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic care doresc să se transfere dintr-o localitate în alta pentru anul școlar 1958/1959 că cererile de transferare, însoțite de actele care să motiveze aceste cereri și de o fișă personală, se depun la secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare raionale numai între 10 martie — 10 aprilie a.c. Modelul de fișă personală se găsește la secția de învățămînt și cultură raională (orașenească).

Motivele pentru care se poate solicita transferarea sînt: a) apropiere de soț (soție) care este în producție și nu poate răzbi localitatea; b) apropiere de părinți bătrîni sau bolnavi, incapabili de muncă și care sînt întreținuți de persoana care solicită transferarea; c) îngrijirea sănătății.

Transferările aprobate vor intra în vigoare pe ziua de 1 septembrie 1958, dată după care orice transferare este interzisă.

GH. FLEANCU

ROADELE UNEI BUNE MUNCII CULTURALE

În zilele de 22 și 23 februarie, în comuna Cioara-Doicești din raionul Călărași, regiunea Galați, s-a ținut o sesiune de lucru în care s-a discutat despre activitatea comitetului sindical raional P.M.R., un valoros schimb de experiență cu privire la munca cultural-educativă. Au luat parte șefii secțiilor de învățămînt și cultură regională și raionale, inspectori școlari, președinți ai comitetelor sindicale raionale ale muncitorilor din învățămînt și cultură, activiști de partid și de stat. Participanții la sesiune au ascultat referate prezentate de comitetul executiv al sfatului popular comunal, comitetul comunal U.T.M., directorul căminului cultural și directorul școlii de 7 ani nr. 1 cu privire la activitatea cultural-educativă de masă desfășurată în comună.

Comuna Cioara-Doicești, raionul Călărași, cu 13 ani în urmă, sute de țărani muncitori din această comună au fost împrietărități. Statul le-a acordat semine, îngrășăminte chimice și credite cu care să-și cumpere unele și vite de muncă.

Mał tirziu, ca urmare a muncii politice și cultural-educative temeinice ce s-a desfășurat printre țărani muncitori, ei și-au unit micile fișe de pămînt laolaltă, devenind o mare și puternică familie — o familie socialistă.

În aceste din urmă zile s-a deschis un an în care s-au sălășuit sărăcia, acum s-a aprins lumina electrică, s-au instalat difuzoare, aparate de radio. În comună au luat ființă o stațiune de mașini și tractoare, o stație de cîntec și de tratat seminele, o largă rețea de unități comerciale și agricole, s-au amenajat un staționar și o casă de naștere, s-a construit o școală nouă de 7 ani, au luat ființă 3 grădinițe senzoniere.

La întărirea economico-organizatorică a G.A.C. precum și la ridicarea nivelului cultural al țărănilor muncitori, un mare aport l-a adus muncă politică de masă desfășurată, sub conducerea organelor de partid, de către învățători, profesori, funcționari, tehnicieni și colectiviști. Aceștia au folosit în munca lor metode bune, variate, datorită cărora au atras în activitatea cultural-educativă mase largi de colectiviști.

Din referatele prezentate, precum și din discuțiile purtate de participanți la sesiune, a reieșit munca fructuoasă desfășurată de pedagogii din această comună. Fără să știrbească din timpul necesar activității lor didactice sau odihnei, ei au știut să fie permanent prezenți în munca obștească, au adus un aport însemnat la ridicarea culturală a comunei. Îmbinînd munca lor în clasă cu activitatea obștească desfășurată în cadrul comunei, ei au știut să se facă prezenți permanent în acțiunile principale ale satului.

Una dintre principalele lor preocupări a fost informarea țărănilor muncitori din comună asupra politicilor partidului și guvernului statului nostru, lămurirea lor asupra situației politice și economice a statelor vecine și prietene țării noastre și asupra rolului și necesității respectării regulilor de igienă.

Ascultînd astfel de lecții și conferințe, colectiviștii găseau răspunsuri la numeroase întrebări ce-i frîntă și, la sfîrșitul fiecărei conferințe, ei propun noi teme, rugîndu-i pe învățători să le vorbească cît mai des.

Căuțînd să dea activității culturale un caracter cît mai atractiv, pedagogii au organizat un concurs „Cine știe cîștigă” cu tema „Lucrări în agricultură și zootehnie în perioada 1 ianuarie — 1 mai” la care au fost antrenati peste 300 de țărani muncitori.

Deosebi pedagogii comunei, cît și medicul dispensarului le-au vorbit colectiviștilor despre „Doitoroale, leacuri, vrăjii”, despre curățenia regulilor de igienă.

Ascultînd astfel de lecții și conferințe, colectiviștii găseau răspunsuri la numeroase întrebări ce-i frîntă și, la sfîrșitul fiecărei conferințe, ei propun noi teme, rugîndu-i pe învățători să le vorbească cît mai des.

Căuțînd să dea activității culturale un caracter cît mai atractiv, pedagogii au organizat un concurs „Cine știe cîștigă” cu tema „Lucrări în agricultură și zootehnie în perioada 1 ianuarie — 1 mai” la care au fost antrenati peste 300 de țărani muncitori.

De un real folos în obținerea unor bune rezultate în activitatea politică de masă a fost și munca cu cartea. În comună și-au găsit o largă răspîndire cărți despre viața nouă a oamenilor muncii din patria noastră, despre transformarea socialistă a satelor etc. Biblioteca comunei, care numără peste 6000 de volume, atrage lunar aproape 300 de cititori. În comună au luat ființă și 6 cercuri de cititori în cadrul cărora se prezintă recenzii, au loc discuții asupra celor mai interesante cărți nou apărute.

Optzeci de tineri din comună au luat parte la concursul „Iubii cartea” și, dintre aceștia, 30 au primit insigna „Prieten al cărții”.

Îndrumate de comitetul de partid, cadrele didactice desfășoară o muncă vie în îndrumirea tinerilor. Pentru dezvoltarea sentimentelor patriotice și a dragostei față de frumusețile patriei noastre, s-au organizat cu tinerii din comună cercuri politice pe tema „Să

plangîm globul, microscopul etc. Bunăoară, învățătorul Tudor Giol l-a adunat pe colectiviștii din circumscripția sa într-o cameră întunecoasă și, cu ajutorul unei lumînări aprinse, din glonbul mișcare de rotație sau de revoluție, a demonstrat formarea anodimurilor, a zilelor și nopților. Invățătoarea Elena Prîcop a explicat țărănilor muncitori din circumscripția sa cauzele cutremurilor, iar învățătorul Nicolae Vasile le-a arătat, folosind materialele intuitive, mișcarea pămîntului în jurul soarelui.

O adevărată surpriză le-a pricinuit țărănilor muncitori privirea la microscop a unor culturi de microbi.

Deosebi pedagogii comunei, cît și medicul dispensarului le-au vorbit colectiviștilor despre „Doitoroale, leacuri, vrăjii”, despre curățenia regulilor de igienă.

Ascultînd astfel de lecții și conferințe, colectiviștii găseau răspunsuri la numeroase întrebări ce-i frîntă și, la sfîrșitul fiecărei conferințe, ei propun noi teme, rugîndu-i pe învățători să le vorbească cît mai des.

Căuțînd să dea activității culturale un caracter cît mai atractiv, pedagogii au organizat un concurs „Cine știe cîștigă” cu tema „Lucrări în agricultură și zootehnie în perioada 1 ianuarie — 1 mai” la care au fost antrenati peste 300 de țărani muncitori.

De un real folos în obținerea unor bune rezultate în activitatea politică de masă a fost și munca cu cartea. În comună și-au găsit o largă răspîndire cărți despre viața nouă a oamenilor muncii din patria noastră, despre transformarea socialistă a satelor etc. Biblioteca comunei, care numără peste 6000 de volume, atrage lunar aproape 300 de cititori. În comună au luat ființă și 6 cercuri de cititori în cadrul cărora se prezintă recenzii, au loc discuții asupra celor mai interesante cărți nou apărute.

Optzeci de tineri din comună au luat parte la concursul „Iubii cartea” și, dintre aceștia, 30 au primit insigna „Prieten al cărții”.

Îndrumate de comitetul de partid, cadrele didactice desfășoară o muncă vie în îndrumirea tinerilor. Pentru dezvoltarea sentimentelor patriotice și a dragostei față de frumusețile patriei noastre, s-au organizat cu tinerii din comună cercuri politice pe tema „Să

plangîm globul, microscopul etc. Bunăoară, învățătorul Tudor Giol l-a adunat pe colectiviștii din circumscripția sa într-o cameră întunecoasă și, cu ajutorul unei lumînări aprinse, din glonbul mișcare de rotație sau de revoluție, a demonstrat formarea anodimurilor, a zilelor și nopților. Invățătoarea Elena Prîcop a explicat țărănilor muncitori din circumscripția sa cauzele cutremurilor, iar învățătorul Nicolae Vasile le-a arătat, folosind materialele intuitive, mișcarea pămîntului în jurul soarelui.

O adevărată surpriză le-a pricinuit țărănilor muncitori privirea la microscop a unor culturi de microbi.

Deosebi pedagogii comunei, cît și medicul dispensarului le-au vorbit colectiviștilor despre „Doitoroale, leacuri, vrăjii”, despre curățenia regulilor de igienă.

Ascultînd astfel de lecții și conferințe, colectiviștii găseau răspunsuri la numeroase întrebări ce-i frîntă și, la sfîrșitul fiecărei conferințe, ei propun noi teme, rugîndu-i pe învățători să le vorbească cît mai des.

Căuțînd să dea activității culturale un caracter cît mai atractiv, pedagogii au organizat un concurs „Cine știe cîștigă” cu tema „Lucrări în agricultură și zootehnie în perioada 1 ianuarie — 1 mai” la care au fost antrenati peste 300 de țărani muncitori.

De un real folos în obținerea unor bune rezultate în activitatea politică de masă a fost și munca cu cartea. În comună și-au găsit o largă răspîndire cărți despre viața nouă a oamenilor muncii din patria noastră, despre transformarea socialistă a satelor etc. Biblioteca comunei, care numără peste 6000 de volume, atrage lunar aproape 300 de cititori. În comună au luat ființă și 6 cercuri de cititori în cadrul cărora se prezintă recenzii, au loc discuții asupra celor mai interesante cărți nou apărute.

plangîm globul, microscopul etc. Bunăoară, învățătorul Tudor Giol l-a adunat pe colectiviștii din circumscripția sa într-o cameră întunecoasă și, cu ajutorul unei lumînări aprinse, din glonbul mișcare de rotație sau de revoluție, a demonstrat formarea anodimurilor, a zilelor și nopților. Invățătoarea Elena Prîcop a explicat țărănilor muncitori din circumscripția sa cauzele cutremurilor, iar învățătorul Nicolae Vasile le-a arătat, folosind materialele intuitive, mișcarea pămîntului în jurul soarelui.

O adevărată surpriză le-a pricinuit țărănilor muncitori privirea la microscop a unor culturi de microbi.

Deosebi pedagogii comunei, cît și medicul dispensarului le-au vorbit colectiviștilor despre „Doitoroale, leacuri, vrăjii”, despre curățenia regulilor de igienă.

Ascultînd astfel de lecții și conferințe, colectiviștii găseau răspunsuri la numeroase întrebări ce-i frîntă și, la sfîrșitul fiecărei conferințe, ei propun noi teme, rugîndu-i pe învățători să le vorbească cît mai des.

Căuțînd să dea activității culturale un caracter cît mai atractiv, pedagogii au organizat un concurs „Cine știe cîștigă” cu tema „Lucrări în agricultură și zootehnie în perioada 1 ianuarie — 1 mai” la care au fost antrenati peste 300 de țărani muncitori.

De un real folos în obținerea unor bune rezultate în activitatea politică de masă a fost și munca cu cartea. În comună și-au găsit o largă răspîndire cărți despre viața nouă a oamenilor muncii din patria noastră, despre transformarea socialistă a satelor etc. Biblioteca comunei, care numără peste 6000 de volume, atrage lunar aproape 300 de cititori. În comună au luat ființă și 6 cercuri de cititori în cadrul cărora se prezintă recenzii, au loc discuții asupra celor mai interesante cărți nou apărute.

Optzeci de tineri din comună au luat parte la concursul „Iubii cartea” și, dintre aceștia, 30 au primit insigna „Prieten al cărții”.

plangîm globul, microscopul etc. Bunăoară, învățătorul Tudor Giol l-a adunat pe colectiviștii din circumscripția sa într-o cameră întunecoasă și, cu ajutorul unei lumînări aprinse, din glonbul mișcare de rotație sau de revoluție, a demonstrat formarea anodimurilor, a zilelor și nopților. Invățătoarea Elena Prîcop a explicat țărănilor muncitori din circumscripția sa cauzele cutremurilor, iar învățătorul Nicolae Vasile le-a arătat, folosind materialele intuitive, mișcarea pămîntului în jurul soarelui.

O adevărată surpriză le-a pricinuit țărănilor muncitori privirea la microscop a unor culturi de microbi.

Deosebi pedagogii comunei, cît și medicul dispensarului le-au vorbit colectiviștilor despre „Doitoroale, leacuri, vrăjii”, despre curățenia regulilor de igienă.

Ascultînd astfel de lecții și conferințe, colectiviștii găseau răspunsuri la numeroase întrebări ce-i frîntă și, la sfîrșitul fiecărei conferințe, ei propun noi teme, rugîndu-i pe învățători să le vorbească cît mai des.

Căuțînd să dea activității culturale un caracter cît mai atractiv, pedagogii au organizat un concurs „Cine știe cîștigă” cu tema „Lucrări în agricultură și zootehnie în perioada 1 ianuarie — 1 mai” la care au fost antrenati peste 300 de țărani muncitori.

De un real folos în obținerea unor bune rezultate în activitatea politică de masă a fost și munca cu cartea. În comună și-au găsit o largă răspîndire cărți despre viața nouă a oamenilor muncii din patria noastră, despre transformarea socialistă a satelor etc. Biblioteca comunei, care numără peste 6000 de volume, atrage lunar aproape 300 de cititori. În comună au luat ființă și 6 cercuri de cititori în cadrul cărora se prezintă recenzii, au loc discuții asupra celor mai interesante cărți nou apărute.

Optzeci de tineri din comună au luat parte la concursul „Iubii cartea” și, dintre aceștia, 30 au primit insigna „Prieten al cărții”.

Top. S. B. N. Nicolae, directorul școlii nr. 1 din comuna Cioara-Doicești, vorbind cu elevii despre formarea pămîntului

Examinarea devine mai interesantă cînd privești prin microscop

Organizațiile sindicale sovietice sprijină politehnizarea învățământului

Realizarea politehnizării învățământului nu este posibilă fără participarea largă a organizațiilor obștești. Din nou se scamează acest lucru, noi am stabilit legături stricte cu comitetele sindicale și colectivele de producție ale întreprinderilor.

Înainte de începerea noului an școlar, în Gruzia a avut loc o sesiune plenară a comitetului republican al sindicatului nostru, închinată problemelor politehnizării școlii de cultură generală. La sesiune au participat și reprezentanții unor comitete sindicale din întreprinderi. În discuția comună au ieșit clar la iveală perspectivele muncii școlilor, s-au stabilit mai precis sarcinile imediate ale acestei munci, s-a conturat ajutorul pe care ne puteam bizui împreună cu tovarășii din producție am trecut în revistă situațiile cabinetelor didactice, a atelierelor, a terenurilor experimentale — a tuturor elementelor care constituie baza politehnizării învățământului.

Pentru ca fiecare școală să aibă baza materială corespunzătoare și pentru ca asigurarea acesteia să nu depindă de factori întâmplători, a fost necesar să cooptăm, pentru a da un ajutor de zi cu zi școlilor, colective întregi din întreprinderi și să aragem în această acțiune tot activul sindical. La aceasta a ajutat controlul obștesc asupra bazei învățământului politehnic.

În componența comisiilor care au primit sarcina să ajute școlile au intrat, alături de reprezentanții învățământului, muncitori fruntași, oameni informați și asupra nevoilor școlilor și asupra posibilităților întreprinderilor. Ei și-au îndeplinit sarcina cu seriozitate și au atras în ajutorul școlilor părți largi ale oamenilor muncii. Tocmai aceasta a asigurat succesul, a permis ca, în decursul controlului obștesc, nu numai să se studieze situația bazei materiale a învățământului politehnic, ci și să se ia măsuri pentru lărgirea considerabilă a acesteia.

La prima privire, situația școlii nr. 3 din Potiils pare multumitoare. Totuși, comisia a manifestat exigență, a cercetat în amănunt tot utajul și inventarul cabinetelor didactice și s-a interesat de repararea atelierelor. Ea a făcut cunoscute concluziile sale comitetului sindical al întreprinderii care pătronează școala, Kolhidrol, al cărei muncitori au ajutat elevilor din clasele mari să pună în ordine utajul și inventarul cabinetelor didactice. Au fost reparate mesele de lucru, dulapurile și materialele intuitive din cabinetele de fizică, chimie, biologie. Întreprinderea a electricificat cabi-

nete existente și a completat, după ultimul cuvânt al tehnicii, utajul cabinetelor pentru studierea mașinilor. În sfârșit, cu sprijinul sovietului orașenesc ca a lărgit curtea școlii și a construit o clădire cu cinci săli mari pentru cabinetele de studiere a mașinilor și electrotehnicii, pentru atelierelor școlare și pentru lucru manual.

Bilanțul ajutorului acordat de către întreprinderea școlii a fost încheiat în ședința prezidiului sindicatului. Acum pășim mai departe. Popularizând experiența înainta, așteptăm să se arate o grijă încă și mai mare utilizării școlilor.

Activiștii sindicali din întreprinderile frunțase au organizat controlul asupra utajului destinat școlilor. Așa stau lucrurile, de exemplu, la uzina „Kirov”. Aici, numeroasele instrumente care se repartizează școlilor sint cercetate și verificate cu grijă.

O foarte mare însemnătate pentru intensificarea ajutorului acordat școlii a avut-o întrecerea socialistă desfășurată în republică în cinstea celui de-a 40-a aniversării a puterii sovietice. În fruntea acestei mișcări a muncitorilor a stat organizația de partid din raionul Telavsk, sprijinită de către biroul Comitetului Central al P.C. din Gruzia. Inițiativa bună a colectivelor dintr-o serie de întreprinderi a fost preluată acum și de alte colective, transformându-se într-o acțiune de masă.

Întrecerea a făcut să crească ajutorul acordat școlilor sătești. În această acțiune s-au evidențiat organizațiile sindicale din numeroase întreprinderi, S.M.T.-uri și sovhozuri. Acestea au organizat zile de muncă voluntară, au căutat și au găsit rezerve interne pe care le-au pus la dispoziția școlilor.

La Napareul, de exemplu, organizația sindicală a sovhozului viticol a cerut unuia din activiștii săi, de profesie timpilar, să-l ajute pe elevii școlii din sat la repararea utajului atelierului de timpilărie. După terminarea acestor acțiuni, organizația sindicală i-a ajutat pe elevi să construiască prin forțele lor o clădire nouă pentru ateliere. Elevii au adunat ei înșiși materialele de construcție. Conducătorii sovhozurilor au susținut inițiativa elevilor și a organizației sindicale. Acum, elevii din Napareul dispun de ateliere noi.

Noi ne-am străduit întotdeauna să cunoaștem activitatea colegilor noștri din celelalte republici. În vara acestui an, Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din învățământ a trimis 51 de profesori în școlile din Minsk și Kiev, pentru a stu-

dia experiența învățământului politehnic. Delegații au studiat formele de legătură între școli și întreprinderi. În sfârșit, cu sprijinul sovietului orașenesc ca a lărgit curtea școlii și a construit o clădire cu cinci săli mari pentru cabinetele de studiere a mașinilor și electrotehnicii, pentru atelierelor școlare și pentru lucru manual.

Dar problema asigurării școlilor nu constă numai în asigurarea bazei materiale; sint necesare și cadre. Și pentru rezolvarea acestei probleme este necesar ajutorul colectivelor din întreprinderi.

Dacă cercetăm situația cadrelor de profesori care predau disciplinele speciale, ne convingem cu ușurință că printre ei sint puțini oameni care să aibă o pregătire corespunzătoare. Activiștii sindicali apropiați ca profil de sindicatul nostru pot acorda școlilor un ajutor însemnat repartizându-le oameni calificați, care să stăpânească cunoștințele tehnice și agrotehnice și să aibă, totodată, aptitudinile pedagogice.

S-a și făcut ceva în direcția aceasta. Conducătorul unui atelier mecanic, inginerul M. Kbiladze, a utaj în atelierul lui un cabinet special în care se țin regulat lecții cu elevii. Inginerii și muncitorii uzinei de automobile din Kutais conduc cercurile tehnice ale școlilor nr. 14 și nr. 1 din oraș. Muncitorii de la uzina „Kirov” din Tbilisi au ajutat profesorilor să stabilizească ce cunoștințe și deprinderi trebuie să transmită elevilor din diferite clase în

decursul activității în atelier, cu ce instrumente să-i familiarizeze și ce anume să confecționeze cu ei.

Profesorii frunțasi caută cu insistență căi de apropiere a școlii de viață. Ei se interesează îndeosebi de leul cum se poate realiza această apropiere în mod concret, la lecții. Aceasta problemă poate fi rezolvată prin metode variate. Un lucru este însă în afara oricărei discuții: înainte de toate, este necesară o înaltă cultură politehnică a profesorului însuși. Legătura între școală și producție, legătură care se lărgeste zi cu zi, ne ajută să obținem succese hotărâtoare în îndeplinirea acestei sarcini.

O altă problemă serioasă care trebuie rezolvată cu ajutorul comitetelor sindicale este aceea a procurării materialelor și instrumentelor de care au nevoie atelierele școlare. Organizațiile sindicale din întreprinderile care pătronează școlile satisfac numai în parte cerințele acestora. Ar trebui să se deschidă în orașe și în centrele raionale magazine specializate, unde școlile să poată găsi tot ce le este necesar pentru munca în ateliere. Considerăm că strădaniile comune ale activiștilor sindicali din producție și din întreprinderile comerciale orașenești ne vor ajuta să rezolvăm cu succes și această sarcină.

L. MAGLAPERIDZE
președintele comitetului republican al Sindicatului muncitorilor din școli, din instituțiile de învățământ superior și din instituțiile de cercetări
(Din „Ucitelskaia gazeta” nr. 18/1958)

Corul pionierilor din Vulcan

Comitetul raional U.T.M. — Petroșani a organizat recent un festival al pionierilor. În scopul dezvoltării mișcării culturale-artistice în rîndul școlărilor și pionierilor.

La Vulcan, de pildă, primul spectacol comun al ansamblului coral al școlărilor și școlărilor din cele două școli de 7 ani — școala cu limba de vorbire română și cea cu limba de vorbire maghiară — s-a bucurat de un frumos succes în fața muncitorilor

mineri. Aplauze însufleteite au cules și alte ansambluri corale ale pionierilor și școlărilor.

FL. LAZAR
Petroșani

CĂUTĂRI și soluții

Cu învățătoarea Cristina Nedu — personajul central din romanul „Drumuri” de Maria Vlad — facem cunoștință într-o treia iarnă din cel de al doilea război mondial, într-un oraș dunărean, în momentul în care, frîntă de oboseală, reboșată de frig, mestecînd covrigi clișosi din făină integrală, bato drumurile organizat cu elevele un simulacru de serbare „patriotică” pentru răniții dintr-un spital de zonă interioară. Din cîteva aluzii anterioare înțelegem că rolul de ambuscadă în numele ambuscărilor în bogății și al doamnelor „caritabile” care oferă rațiilor cadourii înghebate din rația lor zilnică îi este nepotrivit.

În scurt timp începem să urmărim cu tot mai mult interes soarta acestei tinere fete urșite, puțin cam asurză și nervoasă — care nu găsește puncte de comunicare și comprehensiune cu nesuferita domnișoară Eliza Creneșu, roasă de grija obsedantă a mărișului. Se simte parțial în acest personaj o taină a cărei dezlegare atrage și stîrnete interesul. Poate taina se află în casa bătrînului Kirilaidis, octogenarul silitic și rîzgăiat, bonom, cult și îndrăgostit de artă, care descoperă și cultivă în Cristina talentul de pictoriță. Dar nu. Aici lucrurile, deși cam ciudate, neobișnuite, sint simple, clare, ușor de înțeles. Un manifest al Partidului Comunist, strecurat de un necunoscut în buzunarul Cristinei și descoperit pe neașteptate de bătrîn, pune într-un fascicul de lumină situația din această casă. Bătrînul are o teamă egoistă ca își va pierde discipolul și refuza să-și dea consimțămîntul pentru lupta ilegală, care comportă sacrificii prea multe și riscuri prea mari. De altfel, refuzul e prematur. Cristina nu a intrat încă în luptă decît spiritual, prin convingere. Deocamdată nu știe nimic, nu face nimic.

Din acest moment, presupusa taină începe să se contureze învățtoarea Cristina Nedu se simte mîcșînită, egoistă și inutilă fiindcă are conștiința că în umbră, alături de ea, trăiesc oameni care se chinuie, se zbat, luptă pentru binele semeniilor, în timp ce ea stă pasivă, apatică, preocupată de o continuă introspecție și autoanaliză. Sentimentele și rașcolitor și dorința de evadare din ce în ce mai acută. Ea capătă forme precise din momentul

- A apărut
- Revista de pedagogie**
nr. 2/1958
- In cuprins:
- A. DANCȘULY: A. S. Makarenko — eminent pedagog sovietic
- VICTOR POPA: Formarea concepției materialiste dialectice la elevi prin lecțiile de istorie
- VIRGIL ATANASIU: Realizarea învățământului politehnic în predarea fizicii
- GHEORGHITA DEACA: Preșcolăria de specialitate despre programa muncii educative în școală și metodologia educației
- O. ȘAFRAN: Aspecte ale învățământului în R.P. Ungară
- A. M.: Conferința pentru învățământul politehnic de la Bratislava
- M. DJACOV: Observații privind predarea temei „Aspectele verbale limbii ruse” în școlile cu limba de predare română
- DESPINA TEODORESCU: Studiul limbii operelor literare
- TEODOR GAL: Din realizările învățământului politehnic în școlile din regiunea Cluj
- ATANASIE COJOCARU: Aspecte ale colaborării dintre școală și familie
- V. POPA și I. PATAKI: Contribuția ale profesorilor de istorie la educarea patriotismului socialist la elevi
- MIRCEA ȘTEFAN: Cu privire la „Proiectul de proiect” pentru istoria pedagogiei în R.P.R.
- N. C. ENESCU: Sărbătorirea lui J. A. Komensky la Iași
- *** Sint necesare reuniunile învățătoarelor între ele și elevii
- VASILE NETEA: „Istoria României în creația literară” de Horia Ursu
- I. VIEHMANN: „Muzeul școlar” de Justin Handrea
- *** Lucrări pedagogice sovietice
- I. BICA și A. POTERAȘU: Cărți pentru copii.

SOLIDARII cu poporul tunisian

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din învățământ și Cultură a trimis Federației de învățământ din Tunes o mîltune de solidaritate cu poporul tunisian, în legătură cu atacul terorist al aviației franceze asupra localității Sakiet-Sidi-Yusef.

Dragi prieteni,
Membrii Sindicatului Muncitorilor din învățământ și Cultură din Republica Populară Romînă au aflat cu adîncă revolvă despre agresiunea trupelor coloniale franceze asupra localității Sakiet-Sidi-Yusef. Ei protestează împotriva colonialiștilor francezi care — folosind politica de forță, aliniind la suveranitatea și integritatea teritoriului a Tunisiei — au semănat moartea și ruina în rîndul populației pasnice din Sakiet-Sidi-Yusef, distrugînd școli și puncte medicale, ucigînd zeci de copii, femei, tineri și bătrîni.

Alături de întregul popor romîn, de forțele progresiste din întreaga lume care luptă pentru viață, pentru bunăstare și pentru viitorul luminos al popoarelor, membrii sindicatului nostru întreprind acțiunile de represiune și teroare prin care forțele războinice ca să înăbușe mișcarea popoarelor din Africa pentru lichidarea sistemului colonial. Poporul nostru condamnă cu indignare atacul terorist împotriva teritoriului tunisian ce pe un act arbitrar, în contradicție cu dreptul internațional, și care încalcează oricărui provocări singeroase în Africa.

Lucrătorii din învățământ și cultură din țara noastră, care își închină întreaga lor putere de muncă și creația educării tinerei generații și a maselor largi populare în spiritul patriotismului și al devotamentului față de popor, în spiritul păcii și prieteniei între popoare, își ridică glasul lor de protest împotriva provocărilor și agresiunii ale colonialiștilor agresori. Ei își unesc glasul lor cu acela al opiniei publice mondiale, care cere retragerea trupelor agresoare din Africa de Nord și rezolvarea pe cale pașnică a tuturor problemelor litigioase.

Sintem siguri că trupele colonialiste, care nu exprimă voința poporului francez și tradiția sa de luptă pentru libertate și progres, ci reprezintă interesele înguste ale monopolizatorilor, nu vor reuși să rălească stăpînirea colonială în Africa de Nord.

Ne exprimăm întreaga noastră simpatie și solidaritate cu lupta pe care o duce poporul tunisian, alături de celelalte popoare din Africa de Nord, pentru apărarea independenței sale naționale, pentru libertate și pace.

În numele Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din învățământ și Cultură
Președinte, ION NISTOR

ANALFABETISMUL la mijlocul secolului XX

Un bilanț făcut de U.N.E.S.C.O.

De curînd, UNESCO a publicat în colecția „Monografie sur l'education de base”, o lucrare care se referă la situația analfabetismului la mijlocul secolului al XX-lea. Numărul analfabetilor din lumea întreagă — după cum arată autorii lucrării — este de 700 milioane, adică 44% din populația în vîrstă de peste 15 ani a globului. Situația cea mai gravă se prezintă în unele țări din Africa, Asia și America Latină: Algeria, Bolivia, Brazilia, Guatemala, Haiti, Irak, Madagascar, Mozambic, Turcia, Uniunea Sud Africana etc.

Lupta pentru lichidarea analfabetismului se duce sub diferite forme, mai mult sau mai puțin eficace. În țările socialiste, problema a fost privită cu toată seriozitatea. Campania de alfabetizare, susținută de stat și de pedagogi, a fost dusă cu însuflețire și, ca urmare, analfabetismul — moștenire a regimului capitalist — a fost lichidat în aproape toate țările lașărului socialist.

În țările capitaliste, coloniale și dependente combaterea oficială a analfabetismului se manifestă destul de anemic. Succesele se obțin mai ales datorită inițiativei populației și datorită muncii unor învățători și profesori progresiști care vor să contribuie la ridicarea culturală a popoarelor lor.

Analfabetismul este o problemă socială care trebuie lichidată pe plan mondial. Nu poate fi obținut însă nici un succes remarcabil atîtă vreme cît analfabetismul este considerat doar o problemă tehnică, așa cum reiese din lucrarea publicată de UNESCO — în care se poartă discuții asupra definiției noțiunilor de analfalet, semianalfabet etc. — dar nu se dezbate problema esențială: problema mijloacelor de combatere a analfabetismului.

Cursuri pentru țărani din Ghana

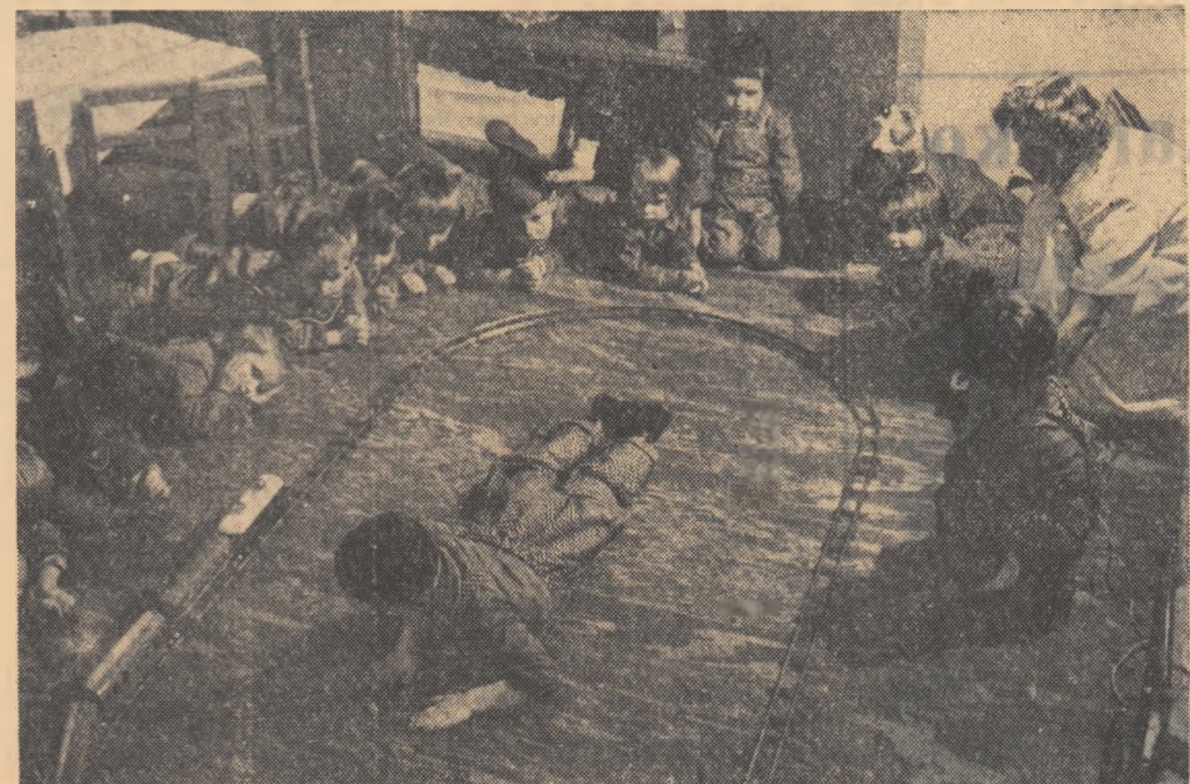
În localitatea Tsilo, situată în vestul țării, în apropiere de granița togoleză, prof. David Kimballi, directorul învățământului extrascol-

lar al Universității din Ghana, a deschis primele cursuri seriale de alfabetizare pentru adulți. Cursurile au atrins un interes ritit de mare în rîndul populației incit, în dorința de a avea un local pentru cursuri, locuitorii au pornit la construirea unei școli prin muncă voluntară. Eroismul acestei lupte nu poate fi prețuit îndeajuns decît cunoscind împrejurările în care a decurs munca. Bărbații, femeile și copiii au lucrat cu rîvnă, fabricînd singuri cărămizile, cîrînd apa de la o distanță de mai bine de 3 kilometri și nisipul de la o distanță și mai mare. De curînd, în noua clădire a școlii, așezată pe colina cea înaltă din sat, s-au deschis cursuri de 3 și 6 luni pentru adulții care nu au avut posibilitatea să învețe sub regimul colonial.

În Italia, femeile dau în primatul analfabetismului

Analfabetismul, această plagă rușinoasă care continuă să dănuie în majoritatea țărilor unde stăpînește capitalul, lovește în primul rînd femeile. Printre țările care se află în fruntea statisticii în ceea ce privește numărul cel mai mare de analfabeti este Italia. „Femeile” scrie revista italiană „Vie Nuove” — deținînd tristul primat al analfabetismului. Din cei 5.456.000 de analfabeti care există în Italia, 3.297.432 sint femei, ceea ce reprezintă 60,44% din totalul analfabetilor.”

Nu este cu nimic mai bună situația femeilor din majoritatea celorlalte țări capitaliste. Îndeosebi din America Latină și țările care continuă să fie apărate sub jugul colonial. Problema învățământului pentru femei și problema învățămîntului în general privește sute de milioane de mame din lumea întreagă, îngrijorate de scăderea continuă a alcațiilor destinate învățămîntului în favoarea umfării bugetelor militare, de influența nefastă a propagandei militare și a cultului violenței, care determină o creștere alarmantă a criminalității și delinvenței în rîndul tinerilor.

Într-o grădiniță de copii din Budapeșta